

сокоблагороденъ, да имамъ за нея нова карета съ 4 коня въ длащъ, второто просителите да си показватъ ней на задпето крилце; а третето, на кое ми е по ятъ, за да бѣде свободна въ сичките си разъѣзды и разгонки, и да не смѣя да ревнувамъ никому.

Беззѣбовъ.

Э! братице! такива пустяки, что и не треба да си казватъ. Сѣдія азъ ще тя направи: тогива и ты и Юлія ще влезете въ своите права, какъ то треба. . .

Бѣлокосовъ.

Ахъ! благодѣтель мой! това може да стане, но каковъ отъ меня Сѣдія? помислете. . . азъ едвамъ мога да си подиша чинать и прикулатъ.

Беззѣбовъ.

По хубаво миличакъ! Сѣдія-грамотѣи, азъ не любя отъ младитеси години, — съ тѣхъ мѣчно е да прокопсѣшь: взятки тѣ не вземать, на Секретарятъ не върватъ, сами пригледватъ сичкото, отъ тое става таквази дяволщина, что съ крива работа и не ся пѣхай въ сѣдять, чи тя живъ задушавать: замѣчватъ. . .

Бѣлокосовъ.

Но кой ще бѣде подирями кандидатъ? Азъ мысля да вземѣ Едпоокина. Высокина или Кучеряца.